

mål at sikre, at familier med årsindkomster på 400.000-600.000 kr. får mulighed for at bosætte sig i København. Det er et mål for Københavns Kommune inden 2010 at igangsætte byggeri af 5.000 boliger på 85-100 m² til en månedlig husleje, der ikke overstiger 5.000 kr.

Af afgørelsen truffet af Statsforvaltningen Hovedstaden fremgår endvidere, at Statsforvaltningen ved sin vurdering har lagt vægt på, at en kommune efter de kommunale tilsynsmyndigheders praksis som udgangspunkt er afskåret fra at påtage sig opgaver i relation til boligforsyningen, medmindre der er lovhjemmel hertil. Dansk Folkeparti kan derfor konstatere, at beslutningsforslaget stort set alene handler om at skaffe lovhjemmel til, at Københavns Kommune får ret til at sælge grunde til under markedsprisen.

I Dansk Folkeparti ønsker vi selvfølgelig også at skaffe billige boliger til befolkningen, men vi har intet imod, at det foregår under almenboliglovgivningens rammer, hvor kommunerne jo har en anvisningsret på mindst 25 pct. af boligerne, i modsætning til det private, hvor kommunerne ingen anvisningsret har. Vi finder også, at støttemulighederne er udmærkede til det almene nybyggeri i årene 2007-2010, hvor staten betaler 75 pct. af ydelsesstøtten på i alt 6,3 mia. kr., og Landsbyggefonden yder 25 pct., i alt 1,6 mia. kr., til nye almene boliger. Det er udmærkede betingelser. Derfor yder kommunen 14 pct. i støtte via grundkapital. Endvidere ydes der i Danmark hjælp til selve huslejen via boligydelse til pensionister samt boligsikring til folk med lave indtægter.

Vi er i Dansk Folkeparti stort set tilfredse med lovgivningen, som den er, og ønsker ikke at give kommunerne mulighed for at sælge grunde under markedsvurderingen, da det kan misbruges og medføre konkurrenceforvridninger. Vi er derfor ikke positivt indstillet over for beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg forstår, at fru Anita Knakkegaard erkender, at der er et problem, og medgiver, at vi rammer hovedet på sømmet, fordi der er en række problemer med, at ganske almindelige mennesker med lav- og mellemindkomster ikke kan bo i den by, hvori de arbejder, fordi huspriserne er for høje.

Jeg tror også, at Dansk Folkepartis ordfører må være enig i, at alle de boliger, som ministeren

remsede op, jo ikke er nogen, der er ledige. Det er jo ikke nogen, som en politimand eller en skolelærer kan søge. Og derfor vil jeg godt høre, om ikke at også Dansk Folkeparti har registreret, at f.eks. politiet i København har svært ved at rekruttere betjente til de københavnske stationer, fordi boligpriserne er så høje. Det bliver klart og tydeligt angivet som et problem, og der er jo nogle, der er dårligere lønnet end politibetjente.

Så det er et reelt problem at skaffe folk den velfærd, som vi formodentlig er enige om vi skal sørge for at vores unge og vores ældre skal have i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Jeg er overhovedet ikke enig. Det, jeg har medgivet, er, at det er maksimumspriserne, der måske er for lave – altså, det tilskud, man yder. Andet har jeg ikke medgivet.

Og det kan undre mig, at hr. Bjarne Laustsen egentlig står og siger, der mangler politibetjente. Jeg ved, at hr. Bjarne Laustsen har stillet et spørgsmål vedrørende rekrutteringsproblemer til Københavns Politi, hvortil justitsministeren svarer: Der er ikke rekrutteringsproblemer til Københavns Politi. Eksempelvis har over halvdelen af de politiskoleelever, som startede på politiskolen den 1. april 2007, stationering i Københavns Politi som deres første og anden prioritet.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Men i det samme svar står der også, at betjentene søger væk igen fra området. En ting er at få dem ind på politiskolen i København osv., det er fint nok. Men de søger væk igen af de nævnte årsager.

Derfor er det for mig uforståeligt – nu har Dansk Folkeparti stået forrest og været med til at lave en kommunalreform – at man ikke synes, at kommunerne skal have noget, der hedder kommunalt selvstyre. Det, de beder om, er jo sådan set bare nogle redskaber til at føre en aktiv boligpolitik, således at når der er entreprenører, der vil bygge både billige og dyre boliger, så får de også lov at få opgaven. Det har jo ikke noget at gøre med, om støttebeløbet skal sættes op eller ned, det er simpelt hen bare spørgsmålet om, at man skriver det i sit udbudsmateriale, og så er der entreprenører, der siger: Jamen det synes vi lyder fornuftigt, for vi kan også godt se den problemstilling. Derfor er det bare spørgsmålet om